

I starten av desember fikk jeg tilbud om å reise til Kina med en rekke andre utøvere fra ulike deler av Europa og USA, for å delta på Tour de ski China. En to ukers lang reise som skulle frakte oss 9000 km rundt om i Kina, hvor vi skulle gå to renn på hvert nytt sted vi kom til, og 6 etapper skulle fullføres i løpet av de 14 dagene.

Touren startet i Changchun etter over et døgn på reise. Den første distansen var en forholdsvis lang sprint i forhold til det vi er vandt til i Norge, på 1.7 km, og det var ingen skilnad på jentenes distanse, og guttenes distanse. Jeg endte som nr.16 i prologen, akkurat bra nok til å ta meg videre til kvartfinalen. Her endte jeg opp med tre kinesiske jenter som var en god del bedre, så den første etappen ble med 16.plass.

Dagen etter stod en 50 km lang distanse på programmet, også kalt "Vasaloppet China", som er et stort renn arrangert av både svensker og kinesere. 5 mil er i utgangspunktet en del lengre enn min idealdistanse, men jeg startet med godt mot, men valgte å bryte etter en runde, altså 25 km. Søvnmangel grunnet tidsforskjell var ikke en optimal oppladning når jeg i utgangspunktet skulle gå såpass lenge.

Neste dag startet dagen kl.0500 med en 18 timers busstur gjennom det som føltes som det meste av Kina, for å komme oss til Indre Mongolia hvor det ventet to nye etapper av touren. Her ble det to 15.plasser på en 3.8 km distanse, og en 1.2 km sprint. Indre Mongolia serverte oss også masse kultur, i form av både mat, underholdning og et kamel race som var iscenesatt i anledning vårt besøk.

Med 5 dager igjen av oppholdet i Kina gikk reisen videre til en liten by kalt Nalati, hvor det skulle gjennomføres en 2.5 km "distanse", og en 1.2 km sprint. Her utble jeg dessverre begge dager grunnet sykdom. Men det lille jeg fikk se utenfor hotellrommets fire vegger, fasinerte meg. Denne lille byen kryr av mennesker, men kommer man seg bare litt utenfor det mest tettbebygde området finner man høye fjell og fantastisk natur så langt øyet kan se, noe den storslåtte arenaen bar preg av. Nalati er også sterkt preget av konflikter, noe som resulterer i høy sikkerhet og politi overalt. Vi kunne ikke forlate hotellet uten en guide eller politibetjent til å følge oss, uansett hvor vi skulle.

Utenom alle disse hektiske reisedagene, og harde etappene, har jeg sett mye av en ny kultur, et nytt land, og en helt ny verdensdel. Reisen vår har gått så langt utenom turistområder som det er mulig å komme, noe som gjenspeiler seg i de innfødtes engelskkunnskaper. Desto mer spennende har det vært å se hvordan folk i Asia lever, uten at det har vært skjult av gigantiske "turistfasader". Så på tross av sykdom, og generelt laber form, har denne opplevelsen vært noe jeg kommer til å bære med meg for alltid.